

ማንነት ፍለጋ!

አሰፋ ጫቦ Corpus Christi, Texas, USA

ክፍል ፩

እንዲያው ዘው ተብሎ አይገባ ነገር! ” ቤቶች!” ተብሎ” ደጆች!” ተብሎ “ይግቡ/ግባ!” ተብሎ ነው እንጅ። ጠፍቼ ስነበትኩ።ከርምኩ ሳይሻል አይቀርም።”ለመሆኑ አሰፋ ጫቦ የት ገባ” ብለው በአደባባይ ከጠየቁት ወሰንሰገድ ገ/ኪዳንንና እንዳለ ጌታ ከበደን ሌሎች እዚህ በስም ያልጠቀስኳቸውን ሁሉ አመስግናለሁ።ለክፉም ለደጉም ጠያቂ አያሳጣችሁ! እኔማ ሌላ ምን እላለሁ ! የቤት ክህነት አባቶች እንደሚሉት ሱባዔ ገብቼ ነበር።ከዚያው ከቤተክህነት ተውሸ፤(ነበርኩብትምና) “ዘንሀለፈ ሥርየት ወለዘይመጽዕ እቅበት” እላለሁ። ነጠላ ትርጉሙ “ያለፈው ይሰረዝ ይደለዝ ለመጭው መታቀብን/መቆጠብን ስጠኝ/ስጠን!” እንደማለት ነው።በምወደው መጽሐፍ Gone with Wind ስካርሌት ኦሐራ (Scarlet O’Hara) Tomorrow is Another Day ትላለች።። “ነገም ሌላ ቀን ነው” ብሎታል ተርጎሚው ነብይ መኮንን።እኔም እንድያ እንዳልኩ ይቆጠርልኝ!

ሁለት ወንድሞቼ፣ዩሱፍ ያሲን”አሳሳቢ ማንነት፤ባንድ ሀገር ልጅነት፤የኢትዮጵያ እጣ ፋንታ” እሸቱ ጫቦ Gamo/Amharic/English Dictionary የሚል ጽፈው ታትሞ ገበያ ወሏል።

ኩራት ኩራት አይልህም ወይ ኩራት አይለህም ወይ?

የኛ ወንድም አይደለህም ወይ ኩራት አይለህም ወይ? የሚሉኝ

መስለኝ። አሁን የፈልግሁት የዩስፍን መጽሐፍ በሁለት ከፍተኛ ለማያት ነው። በመጀመሪያ፤ በዚህ ፤መጽሐፍ አላማ አድርጎ ሊሰላት የሚመኛትን፣ የሚፈልጋትን ኢትዮጵያ ለማሳየት ነው። ለዚህ ሰብብ አሰባብ ከመጽሐፍ ውስጥ አገኘሁ። መጽሐፍ ዜናሁ ለጋላ በሚለው በአባ ባህርይ መጽሐፍ ይጀምራል። የአባ ባህርይ መጽሐፍ የተጻፈው ደግሞ ብርብርብ ነው። ብርብርብ ደግሞ የጋሞ አገር ነው። ጋሞ መሆኔ ደግሞ አንዳንድ የማውቀውን፣የነበር፤ያለ፤ያልታወቀ እንዳሳ ምክንያት ፈጠረልኝ።”በልጅ አመካኝቶ ይበሏል አንኩቶ” አንዲሉ። በክፍል ሁለት መጽሐፍን ራሱን ለማስኬድ እሞክራለሁ።

ዩሱፍ ያሲን “ይህን ያማጥኩትን ልጅ ስሙን ማን ልበለው?” ቢለኝ ኖሮ “ማንነት ፍለጋ!” ወይም “እኔነት ፍለጋ!” በለው ባልኩኝ። አልነበርኩምና አልጠየቀኝም።

ለመሆኑ እኔ ማነኝ? የምናስበውን ያህል፤ እኔ ስለእኔ ያማስበውን

ያክል ቀላል ሆኖ አይገኝም። ከመክበዱ የተነሳ ወይም ይኼ “ማንም የሚያውቀው” የተወቀ የተረጋገጠ ፤ ወይም ልብ ካለማለት ” አገር ያወቀው ፀሐይ የሞቀው” “Given” ብለን እናልፍዋለን። ወይም ጥያቄው ከነአካቴው ላይነት ይቸላል። ምነው ቢሉ ” አገር ያወቀው ፀሐይ የሞቀው” ነዋ! ወይም ነው ብለን፤ ብዩ ተዘግቷል። ግና ቀን ጠብቆ፤ ምክንያት ፍልጎ ከውስጥ የሆነ ቃጭል ጢ...ራ...ራ ሲል ይስማል። እንሰማለን። እኔ እስማለሁ። የቃጭሉን ጥሪ ሰማሁ አልኩ እንጅ ገባኝ፤ ተረዳሁት አላልኩም። መስማትና መረዳት ከዚያም ለጥቆ ገባኝ ማለት የየራሳቸው የሚፈጩበት፤ የሚያበኩበት፤ የሚጋግሩበት፤ ከዚያም በግልም ሆነ በጋራ የሚበሉበት፤ የሚሳተፉበት መስክ፤ አዳራሽ፤ ገዳ፤ ገዳ፤ አላቸው። ለየቅሉ ናቸው። መስማት! ተረዳሁት! ገባኝ ቀላል አይደለም፤ አይሆንም ለማለት ፈልጌ ነው።

ወንድሜ፤ የቶፍ ያሲን መጽሐፉን የሚጀምረው ዜናሁ ለጋላ በተሰኘው የአባ ባህርይ መጽሐፍ ነው። የጋሞ መንኲሴ ናቸው ይላል። ናቸው እንዴት? የዚህ ጥያቄ መልስ የቶፍ መጽሐፍ ላይ ጠጠርበት ግብም ሆነ ለኢትዮጵያ፤ በኢትዮጵያ ለተነሱትም ሆነ ሊነሱ ለሚችሉት የሚያናቁ ጭብጦች ሙሉ ለሙሉ ባይሆንም በከፊል ቁልፉን የያዘ ነው። እኔ ነው ብዩ አምናለሁ። ላስረዳ:-

አባ ባህርይ እርግጥ የጋሞ መንኲሴ ነበሩ። የብርብር ማርያም መንኲሴ ነበሩ። ጋሞ ግን አልነበሩም። የማርያምን ጽላት አቅፈው፤ ሽሽገው በእምነታቸው ምክንያት ከሚያሳድዱት ጋሞ፤ ብርብር መጥተው ጥገኛ የሆኑ አማራ መንኲሴ ነበሩ። ትግሬም ሊሆኑ ይችላሉ። ግን ለዚህ አሰሳ አማራ ናቸው በሚለው ብሔድ የሚሻለኝ መሰለኝ። ታሪክ ወደዚያ ስለሚያዘምም።

ብርብር የጋሞ ቃል ነው ብዩ እወስዳለሁ። መሀል ጋሞ ዴሬ(አገር) ውስጥ ነውና። የአማርኛው አንድምታው አሁን በዚህ በቶፍ መጽሐፍ አንጻር ሳየው ገረመኝ። ብርብር ያው በረበረ፤ አሠሠ፤ ምንም አላስቀረ ፤ አደባባይ አወጣው እንደማለት አይደል? “ልጅን መልአክ ያናገረዋል “ይባላል። የልጅ አንድምታም ትርጉሙ ቀና ፤ ንጹሕ ማለት ነው። እየሱሱ “እንደ ህጻናት ካልሆናቸው ወደ መንግስተ ሰማያት ዝር አትሉም” ይላል በወንጌሉ ውስጥ። ታዲያ ይህንን አፋር ፤ እስላም ወንድሜን መላክት አናግረውት ይሆን የኢትዮጵያን ጃዳ ሊፈትሽ በአባ ባህርይና በብርብር ያሰጀመረው ? በል በል ያሰኘኛል።

የብርብር ማርያም ጉዳም የሚገኘው፤ ጋሞ፤ በደቡብ ስምጥ ሸለቆ (Southern Rift Valley) ተራራ ምእራብ አገጩ ላይ ነው። ወደምስራቅ ፤ ወደ ፀሐይ መውጫ ሲመለከቱ፤ “ወደ ምስራቅ ተመልከቱ” ይላልና የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ቅዳሴ፤ የሲዳማ፤ የጌዴኦ ተራሮች ከአድማስ ባሻገር ፍንትው ብለው ይታያል። ወደእምድር ሲመለከቱ ሸለቆው እብርት ላይ የተነጠፈው የአባ ሀይቅ ይታያል። እይታው ማለዳ፤ ጎህ ሲቀድ ከሆነ ደግሞ ሽህ ምላሱን አባ ላይ የቀሰረው የፀሐይ ጨረር ሀይቁን የውሃ ሳይሆን የቀለማት ሽብርቅ ፤ የቀስተ ደመና ሀይቅ ያደርገዋል። የተፍጥሮ ውበት ድምቀት ማምለኪያ ቦታ ይመስላል። እኔን እንዲያ እንዳስብ ያደርገኛል። የቶፍ ያሲን መጽሐፍ የሚጀምረው ከዚህ ብርብር ማርያም ነው። ከጨንቻ ፤ ከኔ

ከተማ ፤የሁለት ሰአት መንገድ ነበርና በልጅነቴ ሄጃለሁ። ዝርዝሩ የደመቀው ሌላ ተመሳሳይ ተራራ ላይ ቆሜ ካየሁት ነው። መልአክም ይምራው ምናቡ አርቆ ለማየት ምቹ፤ የሰጠ፤ የተምቻቸ ከበርብር የተሻለ ቦታ ያለ አይመስለኝም። ለራስ ሲቆርሱ አያሳንሱምነቴ እንደተጠበቀ ሆኖ!

የአርቶዶክስ አማኞች እምነታቸውንም ነፍሳቸውን ለማዳን ከጋሞ የተሻለ ቦታ ሊኖሩም ፤ሊያገኙም የሚቻላቸው አይመስለኝም። የብርብር ማርያም ብቸኛዋ አለነበረችም። የዶርዜ ጊዮርጊስ ፤የዶይና ኪዳነ ምህረት፤የኤሌ ገብርኤል፤የቤሌ ኪዳነ ምህረት ጢቂቶች ናቸው።

ከላይ ለማሳየት የሞከርኩት የብርብር ገዥ መሬት ምንኛ ካድማስ ባሻገር ለማየት የሰጠ መሆኑን ለማሳየት ነው። ጥንት፤ጥዋት የብርብር ማርያም፤ብሎም የአባ ባህርይ እዚህ ቦታ መምጣት ሌላ ገጽታ ፤ሌላ አንድምታም ያለው ይመስለኛል።እስቲ እንየው።

ላለፈው ከ400 ዓመታት በላይ ለሆነ ዘመናት የብርብር ማርያም፤የዶርዜ ጊዮጊስ፤የኤሌ ገብርኤል፤የዶይና ኪዳነ ምህረት፤የቤሌ ኪዳነ ምህረት በጋሞ ዴሬ (አገር) ፤አገር ሆነው፤ደብር ሆነው፤ተቀደሰው ተስለሰው ኖረዋል።ኡሁንም አሉ።ያለፈ ተሪክ በቂ ምስክር ነውና ለወደፊቱም ህልውናቸውን የእኬኔ ወዘልፈኔ ወለዓለም ዓለም መቀጠሉን የሚያጠያይቅ ነገር የለም። ሊኖርም አይችሉም! ለምን ቢሉ ታሪክ ምስክር ነው!

እንደ አጋጣሚ ሆኖ፤በልጅነቴ ዲያቆን ስለነበርኩ እነዚህን አቢያተ ክርስቲያኖች ማውቅ ብቻ ሳይሆን ደጋግሜ ሄጃለሁ።ቀድሸባቸዋለሁም።ከጨንቻ በእግር ጉዞ ከ2-4 ሰዐት ቢሆን ነው። የኤሌው ገብርኤል የአባቴ አገር ስለሆነ ይበልጥ የማውቀው ነው።እመድር ለምድር ተጉዞ፤ኮሮብታ ስንጥቆ የሚንደቆደቅ ጠብል ስለአለው ብልጅነቴ ጠበሉ አሸንዳ ለሰዓታታ ሲወርድብኝ እንደነበር አሁንም ትዝታ ነው።

ጋሞ በልምድ በሚታወቀው መልኩ ሐይማኖት የለውም። ማለት የተደራጀ መጠሪያ ፤ለምስሌ እንደከሰርትና፤እስልምና ፤ሂንዱ የመገናኛ ማእከል እንደ ቤት ክርስቲያን ወይም መስጊድ ለማለት ነው።

ጋሞ በአንድ አምላክ ያመልካል።ያ አንድ አምላክ የግሉም የማህበርስቡም ነው።ሳሎ ጾሳ የለዋል። የሠማዩ አምላክ ማለት ነው። ይህ ሳሎ ጾሳ ጾታ የለውም።እንደ አላህ ማለት ነው።በግሉ ፤በቤቱ ይህንን የሰማዩን፤ያባቱን፤የወንዙን ፤የተራራውን አምላክ ለመቀደስ ፤ለማወደስ የቤቱ ታላቅ መሥዋዕት ያቀርባል። መደበኛው መሥዋዕት ማር ነው። በዴሬዉ (አገሩ) ስም መስዋዕት የሚያቀርበው በየዐመቱ የሚመረጠው ሁዳጋ ወይም ሐላቃ ነው።

ጋሞ ዴሬ የተለያዩ ብሔረ ስቦች ያሉበት ከተሞችን ጭምር ለመጀመሪያ የሚጎበኝ የሚገጥመው የጋራ ገጠመኝ አለ።”ታሳ አሳ ዴሬ አሳ!” ይሏቸዋል። “እኔን!እኔን! የሰው አገር ሰው! ለማለት ነው። ይህ በኢትዮጵያ ባንዳንድ አካባቢዎች እንደሚታወቀው መጤ የሚል የጥርጣሬ ቃና ወይም አንድምታ የለውም። አገራችንን የማያወቅ ሰው መጥቷልና እንዴት እናስተናገደው ነው። ሌላ ተመሳሳይወይምተቀራራቢ ባህርይ ያየሁት ሲዳማ ህዝብ፤ብሔረሰብ ወስጥና በሶዶ ጉራጌዎች ዘንድ ነው። ሲዳሞ፤ለምሳሌ፤ይርጋለም፤የተለያዩ ስብጥር ብሔረሰብ የሚኖርበት ከተማ ስላምታው “ዳኤ፤ዳኤሬ ቡሼ!” ብሎ እቅፍ ነው። American Hugging type የሶዶ ጉራጌም “በላሊዴ ይምጣ!” ነው የሚሉት። ”በላየ ላይ ናብኝ!” እንደማለት።

አባ ባህርይ፤ብርብር ማርያም ሌሎችም ታቦታት የመጡት እዚህ ፤እንግዳ መቀበል፤ማረጋጋት፤ማስተናገድ የተፈጥሮ ባህርይ(pshychological makeup of the People) የሆነ ሕዝብ መሀል ነበር። የከተማው ህዝብ፤የተለያዩ ብሔረሰብ ጥምሩ ይህንን ባህርይ የወረሰው ፤የተጎናጠፈው ከዚህ ህዝብ ነው። አማኞች እነአባ ባህርይ ወደዚያ የተሰደዱት ዓምላክ አሳይቷቸው፤መርቷቸውም ነው ቢሉ አይገርመኝም። የ 400 ዓመታት ተሪክ ምስክራቸው ነውና!

ከዚህ በኋላ፤ ከ400 ዓመታት በኋላ፤ ወይም በዚያ ጉዞ ውስጥ የሆነ፤ የተከናወነ የሚደነቅ ታሪ ክሊ። አሜሪካኖች አገራቸውን “Melting Pot” “የሕዝቦች መቅለጫ ሰታቴ (ድስት)” ናት ይላሉ። የቀድሞው ፕሬዝዳንት ካርተር (ሲኦኒ ባሬ ኢትዮጵያን ሲወር የጦር መሳሪያ ማእቀብ ያደርጉት) “We become not a melting pot but a beautiful mosaic. Different people, different beliefs, different yearnings, different hopes, different dreams ይላሉ። ያ አንዳለ ይሁን።

የጋሞ ሕዝብ በ”ቆሞ” የከፋፈላል። ቆሞን መስርዳት አስቸጋሪ ይመስለኛል። ቆሞ በደርቁ መልክ ፤ አይነት ማለት ነው። ሌሊ አይ ቆሞ?” የተባለ እንደሆነ “ይሕ ምን አይነት ነው?” ማለት ነው። በዚህኛው አባባል ቆሞ ምናልባት ቤት ማለት እንዳይሆን? “የእገሌ ቤት” እንደማለት። ወደ አስር የሚጠጉ ቆሞዎች ያሉ የመስሎኛል። እርግጠኛ አይደለሁም። ከነዚህ ቆሞዎች አንዱ አማራ ነው።

ለማረጋገጥ ዶርዜን ይጉብኙ። ከአርባ ምንጭ በ30 ደቂቃ በዶ የደርሳሉ። በዶ የዶርዜ ገበያ ነው። የገበያ ለት የደርሱ እንደሁ እስየው ነው። ያልጠበቁትን ያገኛሉ/ያያሉ። ብቻ በዶ እንደርሱ “ዶርዜ አማራ የት ነው?” ይበሉ። ማንም በጣቱ ያመለክቶታል። ትንሽ ግር ቢለው አማራ አባባሉ ቅላጼው እኛ አማራ እንደምንለው ሳይሆን አባባሉ ለየት ይላል። ለሰለሰ ለቀቅ ያለ ነው። ኤሌ ቢሄዱ ይህንን የጠይቁ። “ኤሌ አማራ የት ነው?” የሳይዎታል። ታሪክም መስክረው የዶርዜ ጊዮርጊስንም የኤሌ ገበርኤልንም ተሳሰልመው ጠብለም ተጠምቀው ይመለሳሉ። የዐይን ምስክር ነኝና እኔን አምኖ መጓዝ ነው።

ስደተኛው አማራ በዘመናት አንዱ የጋሞ ቆሞ ሆነ። ሆኖም ለዘለዓለም ኖረ። ይኖርልም። አንዴ፤ 1967 ዓ.ም ይመስለኛል ወዳጆንና ሕግ ትምህርት ቤት የፈርንሳይኛ አስተማሪያን ሙሴ ዣክ ቢሮን አርባ ምንጭ በአጋጣሚ አገኘሁትና ቤት ይዠው ሄድኩ። ዣክ በጋሞ ባህል መጽሐፍ ጽፏል። “ሳር ሶ አሶ!” አለ። እናቴ፤ መቼኬ አጆ ደነገጠች።” አሴ ታ ኤሮንታ ኑ ደሬ አሲ ዲዜ!” አለች። ለካ እኔ ያማለውቀው አይነት የኛ አገር ሰው አለና!” እንደማለት ነው። ጋሞ የዘር፤ የሀይማኖት ልዩነት አያወቅም። አያውቅም ሳይሆን ሰው ሁሉ በየቤቱ እሱ የሚያደርገውን ያደርጋል ብሎ የሚያስብ የመስለኛል። ያንን የታወቀ ነገር አድርጎ ስለወሰደ ከሌሎች ጋር ላለው ግንኙነት አሉታም አውንታም አያመጣባትም። ክርስቲያን ያልሆነው ጋሞ፤ (ክርስቲያኑ በጣትይቆጠራልና) “ጋብሬሌ አሾ! ጎርጊሴይ በይን!” እያለ ሲምል መስማት የተለመደ ነው። “የገብርኤልን ስጋ! ግዮርጊስ ባወቀ!” ማለቱ ነው። እንዳልኩት በክርስትና አማኝ ሆኖ ሳይሆን በዚያ አመኙን ማስተናገዱ ነው። ለመቻል፤ ለመቻቻል ከዚህ የላቀ ማግኘት የሚቻል አይመስለኝም። ከተገኘማ እስየወ! ነው።

የዩሱፍ ያሲን መጽሐፍ የታሪክ መጽሐፍ አይደለም። የማሕበራዊ ሳይንስ መጽሐፍም አይደለም። የስነ ልቦና መጽሐፍም አይደለም። ከሁሉም በላይ የፖለቲካ መጽሐፍ አይደለም። ወይም እነዚህን ሁሉና ሌላም ሌላም አለው። የኢትዮጵያን ታሪክ፤ ተረት፤ ተርት መስል ታሪክ፤ የባህል ፤ የሐይማኖት፤ የጎሳ ፤ የብሔር፤ ብሔረሰብ፤ የመንግስት ግኑኑነት፤ ግጭት፤ መፋጀት፤ መስማማት፤ መፋለስ የዘክራል። ሊዘክር ይሞክራል። ኢትዮጵያ ጥንታዊትና ውስብስብ ስምና ወርቅ ፤ ማለፊያው፤ መጥፎው፤ አስጸያፊው አብሮ የበካበት፤ የተጋገርበት፤ የተበላበት ፤ የተባላበት አገር ስለሆነች አጥነት ጉልጥምትዋ ውስጥ ገብቶ ለማሳየት መሞከር ቀላል የቤት ሥራ አይደለም። ሆኖም የዩሱፍን አቀራረብ ወድጄዋለሁ። በባለቤትነት፤ በኩራት፤ በፍቅር፤ በልብ ሙሉነት ነው የሚዳሰሰው። ይህ ደግሞ ማለትም አንድ አፋር ከዳር አገርነት ይልቅ የመሐል አገርን ሽማ ተላብሶ መናገሩ፤ መጻፉ የበለጠ እንድናዳምጠው የሚገፋፋን ይመስለኛል። ከታሪክ አንጻር ስናየው ከዚህ ወግኖ ይሕንን ለራሱ ፤ ለብሔረሰቡ ሊያስገኝ ነው የሚል ጣት እንዳንዘርጋ የሚያቅብን ይመስለኛል። ለዚያውም ለማሰርጃ ሊቃውንቱን ከየአህጉራቱ “ዘከመ ይቤ” ብሎ ጠቅሶ ነው። የአገራችንንም ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ሊሳይ ይሞክራል። እንደኔ እንደኔ የዩሱፍ ያሲን አሳሳቢ ማንነት፤ ባንድ ሀገር ልጅነት፤ የኢትዮጵያ እጣ ፋንታ” ማንበብ ነው። ውስጣችንን የሚቦርቡር፤ ከዚህም ውስጥ ከሚያለያየን ይልቅ የሚያስተቃቅፈን ያመዘናል የሚለውን ለማሳየት ስለሆነ። ያንን መየት መቻል ደግሞ ሙሉ ፈቃደኝነትን የሚጠይቅ የመስለኛል።

በተረፈ ጋሞን፤አባ ባህርይን፤ብርብር ማርያምንና ሌሎች ስደተኛ አብያት ክርስቲናትን ያነሰሁት “ይኸም አለ!” ለማለት ነው።”ይኸም አለ ለካ!” እንድትሉም ነው። “ለካ መቻቻል ይቻላል!” እንዲባልም ነው። የወገንኝነትኝነት ጠረን ካለው/ ካያችሁ “አይ የሰው ነገር!” ብሎ ማለፍ ነው።

በተረፈ የነዚህ አብያት ክርስትያናት ንዋየ ቅድሳት የሚቀመጠው እዚያው ጋሞዎቹ ቤት ነው። ቄሴ ገበዝ፤አቃቤ ንዋይ መሆናቸው ነው። የዶርዜው ጊዮርጊስ የሚቀመጠው ሐላቃ ጩባሮ ቤት ነው ሲባል ልጅ ሆኜ የሰማሁ ይመስለኛል። የዳይና ኪዳነ ምኅረት ንዋየ ቅድስታ የሚቀመጥበት ቤት ካንዴም ሁለቴ የበላልሁበት የጠጣሁበት ነው።

የጋሞን በር ከፍቶ መቀበል ያጎናጽፋችሁ! ምርቃት ሊሆን ይችላል?

በክፍል ሁለት ያገናኘን

ይነጋል
እናት ፍቅር ሐገር
ጥቁር ሸማ የለበሰ
ለምለም ምድር ተዘርግቷል፤

.....!